

تاثیر ساختار مالکیت مدیریت و دانش مالی اعضای هیئت مدیره بر کیفیت حسابرسی

دکتر فرزین خوشکار

مدرس گروه حسابداری و مدیریت، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران.
f.khoshkar@hnhk.ac.ir

حمید استواری

دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران. (نویسنده مسئول)
hamid_ostovari64@yahoo.com

احمد ممنون

دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران.
a.mamnoon68@gmail.com

شماره ۳۲ / پاییز ۱۳۹۹ (جلد چهارم) / صص ۱۶۳-۱۷۹
چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره سوم)

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی تاثیر ساختار مالکیت مدیریت و دانش مالی اعضای هیئت مدیره بر کیفیت حسابرسی در بورس اوراق بهادار تهران می باشد. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ ماهیت، یک پژوهش توصیفی با تاکید بر روابط همبستگی است. داده‌های مورد نیاز جهت محاسبه متغیرهای پژوهش، از بانک اطلاعاتی ره آورد نوین استخراج شده است. به منظور نیل به این هدف ۹۶۶ سال - شرکت (۱۳۸ شرکت برای هفت سال) داده های جمع آوری شده از گزارشات مالی سالانه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در طی دوره زمانی ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۸ مورد آزمون قرار گرفته اند. به منظور تخمین این مدل از رگرسیون چند متغیره با استفاده از داده‌های ترکیبی و برای تعیین معنادار بودن مدل رگرسیون و پارامترهای حاصل از تخمین مدل رگرسیون، به ترتیب از آماره های F و t شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که مالکیت مدیریتی و دانش مالی هیئت مدیره اثر مثبت و معناداری بر کیفیت حسابرسی دارند.
کلید واژگان: ساختار مالکیت مدیریت، دانش مالی اعضای هیئت مدیره، کیفیت حسابرسی.

مقدمه

بورس اوراق بهادار به عنوان مکانی برای شکل دهی جریان تأمین مالی و سرمایه گذاری نقش عمده ای را در افزایش تولید کشور دارا است و از این طریق در راستای پیشرفت کشور از اهمیتی حیاتی برخوردار است. اما مسأله مهم در این زمینه شکل دهی درست این جریان توسط نیروهای موجود در بازار است، که این خود منوط به آن می باشد که پروژه هایی با حداکثر بازده توسط سرمایه گذاران شناسایی گردد. تصمیم گیری برای شناسایی چنین پروژه هایی همواره مستلزم استفاده از اطلاعاتی قابل اتکاء و مربوط به منظور استفاده در مدل‌های تصمیم گیری می باشد. برای تصمیم گیری سرمایه گذاران بالقوه و بالفعل بازار سرمایه، این اطلاعات تنها زمانی موثر هستند که دارای کیفیت باشند. زمانی که بازارهای سرمایه در ابتدای سال ۲۰۰۰ به اوج خود رسیدند ورشکستگی و رسوائی پاره ای از شرکت ها به تدریج اعتماد سرمایه گذاران را نسبت به مسئولیت گزارش دهی